

MILJÖUTSKOTTETS UTLÅTANDE 31/2006 rd

Regeringens proposition om statsbudgeten för 2007

Till finansutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 15 september 2006 regeringens proposition om statsbudgeten för 2007 (RP 122/2006 rd) till finansutskottet för beredning.

Miljöutskottet har med stöd av 38 § 3 mom. riksdagens arbetsordning beslutat lämna ett utlåtande om propositionen som gäller utskottets behörighetsområde till finansutskottet

Sakkunniga

Utskottet har hört

- budgetråd Pekka Pelkonen, finansministeriet
- enhetschef Petri Salo, enhetschef Tapio Wallenius och rådgivare Matti Nummelin, utrikesministeriet
- biträdande avdelningschef Pentti Lähteenoja, överinspektör Esko Leinonen och vattenöverinspektör Leena Westerholm, jord- och skogsbruksministeriet
- industriråd Sirkka Vilkamo och överinspektör Mika Anttonen, handels- och industriministeriet
- äldre regeringssekreterare Juha Rossi, social- och hälsovårdsministeriet
- direktör för internationella ärenden Aira Kalela, utvecklingsdirektör Markku Tahvanainen, överingenjör Jorma Kaloinen, överingenjör Jukka Vuontela, regionförvaltningsråd Olavi Rantasaari, överförstmästare Pirk-

ko Isoviita och överinspektör Laura Saijonmaa, miljöministeriet

- direktör Jarmo Lindén, Statens bostadsfond
- branschchef Jari Mutanen, Södra Savolax miljöcentral
- direktör Harri Kallio, Tavastlands miljöcentral
- stadsdirektör Jukka Puoskari, Kalajoki stad
- kommundirektör Hannu Joensivu, Tusby kommun
- styrelseordförande Olli Salakka och ombudsman Aija Tasa, Asuntokiinteistö- ja rakennuttajaliitto ASRA ry
- direktör Juha Ruippo, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf
- avdelningschef Janne Peräkylä, Penningautomatföreningen
- miljöexpert Vesa Valpasvuo, specialmedarbetare Eero Hiltunen och markanvändningsingenjör Matti Holopainen, Finlands Kommunförbund
- verksamhetsledare Eero Yrjö-Koskinen, Finlands naturskyddsförbund rf
- generalsekreterare Anne Viita, Vuokralaisten Keskusliitto ry.

Dessutom har utskottet fått skriftliga utlåtanden från

- Uudenmaan Asuntokiinteistöyhdistys ry
- Finlands Reparationsrådgivare rf
- Finlands miljöcentral
- Förbundet för Studentföreningar vid Yrkeshögskolorna i Finland rf.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Motivering

Miljöutskottet har granskat budgetpropositionen med avseende på sitt eget ansvarsområde. Miljöutskottet har i sitt utlåtande behandlat tre viktiga frågor, nämligen främjande av boendet, miljöskydd samt det internationella miljösamarbetet och miljöperspektivet i utvecklingssamarbetet. Dessutom lägger utskottet fram vissa synpunkter som gäller främjande av förnybar energi, trygghet av den biologiska mångfalden, miljöfostran och miljökommunikation samt en helhetsutredning av avfallsskatten.

1 Främjande av boendet

Allmänt

Den allmänna räntenivån har varit låg under de senaste åren. Vidare har det varit lätt att få finansiering, och lån har beviljats för längre tid. Hushållens ekonomi har utvecklats i gynnsam riktning. Detta har lett till att efterfrågan på bostäder är stor och att allt fler övergår från hyresboende till ägarbostäder. I budgetpropositionen finns beredskap för byggstart på ca 6 500 bostäder med arava-, räntestöds- och borgenslån genom att öka andelen räntestödslån och minska aravalångivningen. I år har fram till oktober ca 2 500 nya bostäder börjat byggas, vilket torde innebära att utfallet blir ca 3 000 bostäder, av vilka andelen projekt för grupper med särskilda behov är 53 %.

Det är välkommet att grupperna med särskilda får stärkt ställning inom den s.k. ARA-produktionen (ARA = Statens bostadsfond). Utskottet vill ändå peka på att det rent generellt måste finnas möjligheter till boende till skäligt pris. De arbetstillfällen inom tjänstesektorn som uppkommer i huvudstadsregionen och andra tillväxtcentrum förutsätter boende till skäligt pris på rimligt avstånd till arbetsplatsen. Svårast är läget i tillväxtcentrumen, särskilt huvudstadsregionen där kvadratmeterpriset på bostäder i flervåningshus är ungefär det dubbla jämfört med genomsnittet i landet i övrigt. Både de höga

byggkostnaderna och bristen på tomtmark försvårar bostadsproduktionen och höjer priserna. Även om bostadsförhållandena har blivit bättre behövs det fortfarande åtgärder som främjar produktion av bostäder till skäligt pris i tillväxtcentrumen.

I detta sammanhang pekar utskottet också på regeringens budgetriktlinjer från hösten 2005 när det gäller behovet att snabbare få i gång bostadsproduktion på statsägd mark i Helsingforsregionen. Trots detta har kommunerna i regionen inte köpt tomtmark i önskad utsträckning. Utskottet påskyndar åtgärder i enlighet med riktlinjerna och anser att detta vore ett av de bästa sätten att åtgärda tomtbristen i Helsingforsregionen. Om statsägd mark snabbare avsätts för bostadsbyggande och om man också mer generellt främjar en systematisk markanvändning och systematisk användning av markpolitikens metoder bidrar man samtidigt till att säkerställa bostadsproduktion till skäligt pris samt näringslivets villkor, konkurrenskraften och välfärden.

Reparations- och energiunderstöd

Behovet att bygga om och att utveckla bostadsbeståndet ökar allt eftersom befolkningen åldras. I budgetpropositionen har 50 miljoner euro reserverats i reparations- och energiunderstöd (35.30.55), medan anslaget för innevarande år är 70 miljoner euro. Utskottet föreslår att anslaget höjs till årets nivå, dvs. till 70 miljoner euro, eftersom det med tanke på framtiden är strategiskt viktigt att den åldrande befolkningen har tillgängliga bostäder, framför allt genom att hissar installeras. Det blir flera gånger billigare om den åldrande befolkningen kan bo hemma så länge som möjligt.

Anslaget kan användas till hissbidrag, men bidrag kan också beviljas småhusägare i enlighet med förordningen om understöd för reparation av bostäder, energiunderstöd och understöd för sanitära olägenheter (128/2006). Bidragen gäller då investeringar i olika anordningar och avgiften för anslutning till fjärrvärmenätet, om husets värmesystem ändras enligt förordningen.

Utskottet betonade i sitt utlåtande om den energi- och klimatpolitiska redogörelsen (MiUU 8/2006 rd) att finansieringen av understödet måste säkerställas separat och att pengarna inte får tas från annat stöd som främjar energieffektivt boende. Som det är nu räcker inte anslaget till för energireparationer i rad- och höghus, trots att ett av målen för energi- och klimatpolitiken är att förbättra bostadshusbeståndets energieffektivitet.

En annan viktig målgrupp för anslaget är familjer som råkat i ekonomiskt trångmål på grund av sanitära olägenheter i bostaden. Det är i synnerhet mögelproblem som har lett till ohållbara situationer i vissa fall. Man måste nu fästa mer uppmärksamhet vid kvaliteten på byggandet, valet av byggmaterial och energieffektiviteten om man vill förebygga ohälsa och uppnå de klimatpolitiska målen.

Med hänvisning till det ovan anförda föreslår utskottet att anslaget för reparations- och energiunderstöd höjs med 20 miljoner euro, dvs. till 2006 års nivå som är 70 miljoner euro.

Bostadsbidrag

Utskottet pekar i detta sammanhang också på de aktuella strukturproblemen med allokeringen av bostadsbidraget. Bidraget har av tradition varit ett stödssystem för barnfamiljerna, men som en följd av lågkonjunkturen i början av 1990-talet då ensamstående arbetslösa personer var i behov av stöd var det barnfamiljerna som förlorade andelar. Andelen barnfamiljer som får bostadsbidrag har sjunkit från 70 till 40 procent av bidragstagarna. Utskottet betonar att bostadsbidraget bör vara en primär stödform i förhållande till utkomststödet. Om denna princip ska kunna genomföras bör fullt bidrag också för barnfamiljerna nå nivån för utkomststödet. Därför måste de inkomstgränser som berättigar till fullt bostadsbidrag i framtiden höjas så att det inte finns någon bassjälvriskandel på en inkomstnivå där bidragstagaren fortfarande behöver utkomststöd. Att justera nivån för rätten till fullt bostadsbidrag kräver en höjning av utgifterna för bostadsbidrag med ca 50 miljoner euro. Som en följd av en sådan ändring kommer ändå utgifterna för ut-

komststöd att minska med ca 40 % av kostnaderna för reformen. En sådan reform går att genomföra inom de årliga grunderna för bostadsbidraget, någon lagändring krävs inte.

Utskottet välkomnar justeringen av de högsta beloppen på godkända boendekostnader när det gäller bostadsbidrag till pensionärerna. Den innebär att maximibeloppen på boendekostnaderna höjs med 4,6 procent i kommuner i kommungrupp I och II och med 3,2 procent i kommuner i kommungrupp III. Detta är en höjning med 7,7 miljoner euro på årsnivå.

2 Miljövård

Genomförande av förordningen om hushållsavloppsvatten

År 2004 trädde förordningen om behandling av hushållsavloppsvatten i områden utanför vattenverkens avloppsnät i kraft. Syftet är att märkbart minska den eutrofierande belastningen av sjöar och vattendrag före 2014. Kvaliteten på ritningarna och anläggningen av avloppssystemen har utvecklats mot det bättre, liksom också tillsynen. Samtidigt har installationen av fastighets-specifika, nya avloppssystem i gamla byggnader ändå inte kommit i gång, och det finns en risk för att arbetena anhopas i slutet av övergångsperioden. Det har gått att på sociala grunder bevilja bidrag av anslaget för reparations- och energiunderstöd när kostnaderna har varit oskäligen i förhållande till fastighetsägarens betalningsförmåga. Det har reserverats 3 miljoner euro för ändamålet, men endast 10 % har kunnat användas på grund av mycket stränga inkomstgränser. Utskottet påskyndar en effektiv verkställighet av förordningen och anser att bidragssystemet ska ses över så att nyttan i övergångsperiodens inledningsskede är större än om man skjuter upp reformen.

Miljövårdsarbeten

I propositionen beviljas 9 miljoner euro under momentet för miljövårdsarbeten (35.10.77); detta är 25 % mindre än för i år. Enligt de planerade utgiftsramarna är meningen att ytterligare sänka anslaget till 7,5 miljoner euro 2008. Miljöutskot-

tet vill allvarligt framhålla för finansutskottet att anslaget är knappt tilltaget, eftersom det redan nu på den föreslagna nivån inte på långt när räcker till. Anslaget är främst avsett för sanering av förorenade områden i syfte att förebygga risken för att grundvattnet förorenas samt för restaurering av sjöar och vattendrag och minskning av avloppsvattenbelastningen från samhällen genom bättre behandling av avloppsvatten. Huvudmålet anknyter såldes till miljöskyddet, men dessutom främjar miljövarsarbetena samsättningen.

Det finns uppskattningsvis ca 20 000 förorenade områden i Finland, och man har uppskattat det totala finansieringsbehovet till 1—1,2 miljarder euro under de 20 följande åren. Även om en stor del av kostnaderna måste betalas av förorenaren och markägaren eller markinnehavaren, kommer det ändå att krävas ca 300—400 miljoner euro i offentliga medel. Till och med objekt som skulle kräva en snar sanering förblir dock ofta oåtgärdade på grund av ett högt pris. Det är kommunens skyldighet att sanera förorenad mark när det vore oskäligt att kräva detta av innehavaren. I flera fall är det också med tanke på den ansvariga kommunens ekonomi nödvändigt att staten bidrar för att saneringen ska påbörjas. Antalet årligen påbörjade projekt ligger för närvarande kring 300—400 och kostnaderna uppgår till ca 50—70 miljoner euro. Av statens anslag för miljövarsarbeten har man bara kunnat använda ca 3 miljoner euro per år till sanering av förorenade områden, och 2007 kommer det bara att röra sig om något över 2 miljoner euro. Det är motiverat att anslå tillräcklig finansiering för sanering också av den anledningen att den skada som förorening av grundvattnet och råvattentillgångarna ofta är flerdubbelt värre.

Det krävs matarledningar för att man ska kunna koncentrera behandlingen av avloppsvatten till större, effektivare och driftsäkra enheter. Dessa ledningar ger också en möjlighet att koppla glesbygdsområden till en effektiv vattenrening. Den belastning som avloppsvattnet från glesbygden utgör måste snabbt minskas om man vill effektivisera skyddet av Östersjön. Anslagsbehovet är stort eftersom man enligt de regiona-

la miljöcentralerna måste starta åtminstone 35 nya matarledningsprojekt 2008—2011, då man 2007 kan starta två nya sådana projekt och elva är halvfärdiga.

Med stöd av det ovan anförda föreslår utskottet att anslaget för miljövarsarbeten ökas med 5 miljoner euro.

Anslagen för miljöforskning

Utskottet vill göra finansutskottet uppmärksam på miljöministeriets omkostnadsmoment (35.01.21 och 35.99.22), där anslaget för miljöforskning krymps, vilket är ohållbart. Man kan nämligen med hjälp av planerings- och utvecklingsanslag effektivisera samhällseffekterna av de olika verksamhetsområdena inom miljöpolitiken genom stärkt kunskapsunderlag för beslutsfattandet och bättre beredning och genomförande av politikprogrammen. I detta sammanhang kan man också mer allmänt konstatera att de snävtare utgiftsramarna för miljöministeriet gör det svårare att sköta det allt bredare uppgiftsområdet inom miljöförvaltningen. Man måste också utvärdera effekterna av miljöförvaltningens åtgärder för att kunna allokera dess resurser på bästa möjliga sätt.

Miljöforskningsanslaget måste skyndsamt höjas med 2 miljoner euro, särskilt på grund av att det behövs utredningar inom avfallshanteringen, klimatpolitiken, byggnadsteknisk säkerhet och biologisk mångfald. Inom avfallshanteringen behövs flera utredningar som grundar sig på programförslaget från kommissionen för hållbar produktion och konsumtion, och de gäller förebyggande av avfall, kriterier för ekoeffektivitet, bättre bokföring över avfall och naturresurser samt utvärdering av producentansvaret. Förberedelser inför klimatpolitiken efter 2012 måste göras genom utredning av framtida mål i fråga om minskade utsläpp för Finland vidkommande, kriterier för fördelning och frågor som gäller kolsänkor samt hur utsläppshandeln och andra mekanismer fungerar. Det har överraskande uppkommit problem med den byggnadstekniska säkerheten när det gäller byggnaders takkonstruktioner. Det behövs fortfarande tilläggsinformation om dessa riskobjekt och behövliga åtgärder.

Det behövs också tilläggsfinansiering för forskning i naturens mångfald, särskilt för kartläggning av den marina undervattensmiljöns mångfald. Utskottet betonar att nedskärningar i mycket anspråklösa forskningsanslag inte på kort sikt och särskilt inte på längre sikt är motiverat, tvärtom är det så att brist på kunskap försvårar exempelvis konstruktivt deltagande i förhandlingar om internationella överenskommelser.

Med hänvisning till de ovan nämnda forskningsbehoven föreslår utskottet att tilläggsfinansiering på 2 miljoner euro anslås för miljöforskning under momentet för miljöministeriets omkostnader (35.01.21 och 35.99.22).

3 Det internationella miljösamarbetet och miljöhänsyn inom utvecklingssamarbetet

Finansiering av internationella miljökonventioner

Finland är part i mer än 100 internationella miljökonventioner och andra miljöavtal. De viktigaste konventionerna syftar till att bekämpa klimatförändringen, skydda ozonskiktet i övre atmosfären, bevara den biologiska mångfalden, kontroll över skador orsakade av kemikalier, skydda havet samt övervakning av transport och hantering av farligt avfall. Målet är bättre samverkan mellan konventionerna, effektivare samarbete och kontroll över den globala miljöbelastningen.

Med miljöministeriets anslag på 1,5 miljoner euro (35.99.66) täcks Finlands bidrag till budgetarna för de internationella miljökonventionerna. De flesta konventioner har dessutom en frivillig tilläggsbudget för vilka Finland anslår ca 2,5 miljoner euro under utrikesministeriets budgetmoment 24.99.66. Under det momentet ligger också Finlands bidrag på 8 miljoner euro till den globala miljöfonden (GEF) och till FN:s miljöfond på 2,86 miljoner euro. Utrikesministeriets moment är framför allt inriktat på att stödja de tre stora Riokonventionerna, dvs. konventionerna om ökenspridning, biologisk mångfald och klimatförändringar, och FN:s skogsforum.

Utvecklingsländerna intar en central ställning när det gäller att lösa de globala miljöpro-

blemen, och därför är det motiverat att miljöfrågorna är en av prioriteringarna inom biståndspolitik. I synnerhet fortsättningen på klimatkonventionen samt åtagandena efter Kyotoprotokollets åtagandeperiod, dvs. efter 2012, och genomförandet kräver betydande insatser också av utvecklingsländerna, exempelvis stärkt miljöförvaltning och effektivare övervakning. Eftersom utvecklingsländerna är en viktig förhandlingspartner i fråga om flera internationella överenskommelser måste deras förmåga att delta stärkas och genomförandet av överenskommelserna stödjas med hjälp av medlen för utvecklingssamarbete.

Utskottet noterar att miljöpengarna inom utvecklingssamarbetet håller på att minska, vilket strider mot millennieutvecklingsmålen från toppmötet i Johannesburg 2002, dvs. att utplåna extrem fattigdom och hunger samt att säkerställa en miljömässigt hållbar utveckling. I utrikesministeriets publikation om de internationella överenskommelserna och Finlands biståndspolitik (Kansainvälist ympäristösopimukset ja Suomen kehityspolitiikka¹) påpekas att miljöfinansieringen inom utvecklingssamarbetet var som högst 2002, och det är särskilt inom det bilaterala och regionala samarbetet som finansieringen minskat. Dessutom har utrikesministeriets medel för miljöforskning minskat märkbart.

Utskottet hänvisar till slutsatserna i den nämnda publikationen och anser att miljöpengarna inom biståndspolitik ska höjas till den tidigare nivån. Det är svårt att få fram exakta uppgifter om miljöfinansieringen ur statistiken för Finlands utvecklingssamarbete, och därför bör man också satsa på detta i syfte att möjliggöra uppföljning. Programmen för fattigdomsbekämpning bör utvecklas så att fattigdomen minskas på ett ekologiskt hållbart sätt, och dessutom måste tillräckliga medel allokeras för miljöåtgärderna inom de programmen. Också inom de landsvisa samarbetsförhandlingarna bör miljöaspekterna och miljökonventionerna systematiskt tas upp, och det bör också synas i finansieringen att miljöaspekterna har beaktats.

¹ Utrikesministeriet, 2005.

Utskottet betonar i synnerhet vikten av samarbete för att bekämpa klimatförändringen och av den finansiering som detta kommer att kräva i framtiden. Finland har i den s.k. Bonndeklarationen från 2001 åtagit sig att stödja utvecklingsländernas åtgärder mot klimatförändringarna. Det krävs en högre stödnivå om man vill främja de globala åtgärderna för minskning av utsläpp.

Närområdessamarbete och miljöpartnerskapet inom den nordliga dimensionen

Närområdessamarbetet har ur miljösynpunkt varit nyttigt, särskilt när det gäller att förbättra skyddet av Finska viken och Östersjön samt kärnsäkerheten i Ryssland och de f.d. socialistiska länderna i Östeuropa. Det är med anledning av nya omständigheter och EU-utvidgningen motiverat att systematiskt minska finansieringen, men utskottet framhåller att finansieringen bör fortsätta i synnerhet när de berörda projekten kan förbättra Östersjöns och Finska vikens dåliga tillstånd. Det krävs brådskanande skyddsåtgärder för att på alla sätt minska avloppsvattenbelastningen, och vårt närområdessamarbete måste fortsätta i framtiden. För detta arbete krävs det också ett starkare engagemang från Rysslands sida.

Miljöpartnerskapet inom den nordliga dimensionen har lett till goda resultat i fråga om miljöskydd. Det största projektet som genomförts med stöd från miljöpartnerskapsfonden är det sydvästra reningsverket i S:t Petersburg, som kostade 200 miljoner euro. Fondens andel var 5,8 miljoner euro, och Finlands projektbidrag uppgick till 10 miljoner euro. Bidraget användes till finländska leveranser. Det sydvästra reningsverket är ett av de viktigaste miljöskyddsprojekten inom Östersjöregionen under de senaste åren, och det minskar mängden obehandlat avloppsvatten som släpps ut i Finska viken från S:t Petersburg med ca en tredjedel.

Inom en nära framtid startar förberedelserna av en runda för tilläggsfinansiering till grundkapitalet för miljöpartnerskapet. Det är mycket viktigt att trygga finansieringen av närområdessamarbetet och miljöpartnerskapsprojekten inom den nordliga dimensionen, eftersom investeringarna i avloppssystemen i S:t Petersburgre-

gionen är ett kostnadseffektivt sätt att förbättra Finska vikens tillstånd och ett relativt anspråklöst eget bidrag leder till betydande internationella finansieringsarrangemang. Anläggningen av den norra uppsamlingsledningen i S:t Petersburg och kemiskt avlägsnande av fosfor är följande projekt inom den nordliga dimensionens miljöpartnerskap som kräver internationella finansieringsordningar och i vilka även Finland lämpligen kan delta.

4 Övriga synpunkter

Att främja förnybar energi

Utskottet framförde i sitt utlåtande om den energi- och klimatpolitiska redogörelsen (MiUU 8/2006 rd) att Finland allt mer måste satsa på att främja förnybar energi och ny teknik, eftersom målen i programmet för främjad användning av förnybar energi fram till 2005 enligt preliminära uppgifter för 2004 från Statistikcentralen inte har nåtts för solenergi och solelektricitet, vindkraft, vattenkraft, biogas, returbränsle, biodrivmedel och bioenergi som används i fjärrvärme-sektorn. Insatserna för att främja förnybara energikällor förutsätter därmed tydliga beslut, men i budgetförslaget kvarstår stödnivåerna på samma nivå.

Utskottet pekar på att det absolut måste finnas en korrekt vindatlas för att man ska kunna göra ändamålsenliga investeringar i vindkraft. Vår nuvarande atlas kan inte längre användas, eftersom mätningarna gjorts på för låg höjd och den tidens mätstationer inte ger en heltäckande bild av vindförhållandena. Utskottet menar att en uppdatering av vindatlasen ska inledas så snart som möjligt och att det behövliga beloppet på 2—3 miljoner euro måste ordnas.

Att trygga naturens mångfald

Finland förband sig på Johannesburgmötet 2002 till målet att stoppa minskningen av mångfalden i naturen senast 2010. Utvärderingen av Finlands program för biologisk mångfald 1997—2005 gav rikligt med tilläggsinformation om den biologiska mångfaldens tillstånd och utvecklingstrender samt om effekterna av praxis och åt-

gärder. Man har enligt utvärderingen insett att mångfalden måste tryggas, men ändå har insatserna enligt programmet inte kunnat stoppa eller vända den negativa utvecklingen i fråga om naturens mångfald. En nationell strategi och handlingsplan för skydd av mångfalden och hållbar användning av naturen för 2006—2016 håller nu på att tas fram med sikte på måluppfyllelse.

Försöksprojekten inom handlingsplanen för mångfald i skogarna i södra Finland (METSO) har visat att de frivilliga skyddsåtgärderna haft effekt och också accepterats av markägarna. Av anslaget för främjande av vården av skogsnatur (30.60.45) avsätts 200 000 euro för ett pilotprojekt för handel med naturvärden i sydvästra Finland. Efterfrågan har varit större än anslaget räcker till för. Utskottet anser det vara motiverat att fortsätta med och till och med utvidga en sådan framgångsrik verksamhet som bemötts positivt; det är ett sätt att skydda naturens mångfald.

Miljöfostran och miljökommunikation

Utskottet betonar hur viktigt det är med större miljömedvetenhet och en attitydförändring för att befästa mer hållbara konsumtionsmönster och stävja klimatförändringen. På lång sikt betyder i synnerhet klimatförändringen en samhällsomfattande förändring och därför bör klimataspekten integreras i allt beslutsfattande och medborgarna uppmuntras till hållbara egna val. Miljöorganisationerna och de organisationer som främjar användning av förnybar energi är viktiga i detta arbete, vilket bör beaktas när

anslagen fördelas. Finansieringen av information om klimatförändringen och förnybara energikällor och av miljöfostran måste tryggas

Helhetsutredning av avfallsskatten

Utskottet kräver än en gång en helhetsutredning av avfallsskatten. Intäkterna av avfallsskatten uppskattas till 57 miljoner euro, men trots de ökande intäkterna har man inte följt det tidigare beslutet att allokera intäkter till sanering av delvis förorenade områden och tidigare avfallsdeponier. Utskottet upprepar att man måste utreda möjligheterna att utvidga tillämpningsområdet för avfallsskatten och om miljöstyrningen är tillräckligt effektiv i fråga om de privata soptipparna inom industrin samt att man bör använda en del av intäkterna av avfallsskatten för sanering av förorenade områden och nedlagda deponier.

Utlåtande

Miljöutskottet föreslår att finansutskottet i budgeten för 2007

ökar anslaget för reparations- och energiunderstöd (35.30.55) med 20 miljoner euro,

ökar anslaget för miljövårdsarbeten (35.10.77) med 5 miljoner euro och

anvisar tilläggsfinansiering på 2 miljoner euro för miljöforskning till miljöministeriets omkostnader (35.01.21 och 35.99.22).

MiUU 31/2006 rd — RP 122/2006 rd

Helsingfors den 13 oktober 2006

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Pentti Tiusanen /vänst
vordf. Oras Tynkkynen /gröna
medl. Susanna Haapoja /cent
Rakel Hiltunen /sd
Sinikka Hurskainen /sd
Tuomo Hänninen /cent
Antti Kaikkonen /cent
Inkeri Kerola /cent
Kari Kärkkäinen /kd

Jouko Laxell /saml
Mikaela Nylander /sv
Heikki A. Ollila /saml
Eero Reijonen /cent
Säde Tahvanainen /sd
Satu Taiveaho /sd
Unto Valpas /vänst
Ahti Vielma /saml.

Sekreterare var

utskottsråd Marja Ekroos.